

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2010

ת"פ 3637-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' בן עטר

בפני כב' השופט דן מור

בעניין: מדינת ישראל

פרקליטות מחוז ת"א - פלילי

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שירי פרל

נגד

איציק בן עטר

הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד אלי כהן

הכרעת דין וגזר דין

הנאשם הודה בפני בעבירות של פגיעה בפרטיות, עבירה בניגוד לסעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות תשמ"א-1981, ובעבירה של שימוש שלא כדין במאגר מידע, עבירה לפי סעיף 8(ב) יחד עם סעיף 31א'(א)(1) לחוק הנ"ל. בהתאם לאמור בעובדות כתב האישום המתוקן, שבעובדותיו הודה הנאשם, היה הנאשם חוקר פרטי, כמשמעות המונח בחוק החוקרים הפרטיים ושירותי שמירה, תשל"ב-1972, והתקשר עם אדם בשם אמיר בן נאים, לצורך השגת ידיעות על אחרים, ואותו בן נאים השיג את המידע המבוקש באמצעות עובדי ציבור כעובדי רשות המסים, הביטוח הלאומי ובזק, להם גישה חוקית למאגרי מידע, כמשמעות מונח זה בחוק הגנת הפרטיות, כשהמידע הופק, שלא כדין, מאותם מאגרים. מעשים אלו נעשו משנת 2005 ועד יום 5.9.06, שאז נעצרו הנאשם ובן נאים. המידע שהתקבל בדרך זו כלל פריטי מידע חסויים מהמאגרים, כגון יציאות וכניסות לארץ, רכוש שבבעלות אזרחים, מצבם המשפחתי, המשפטי ועוד. כאמור בסעיף 4(ב) לעובדות כתב האישום "הנאשם הזמין וקיבל את המידע החסוי מבן נאים בידועו כי בן נאים משיג עבורו את המידע מהמאגרים שלא כדין". הנאשם שילם לבן נאים סכומי כסף שונים בתמורה למידע שקיבל ממנו.

ההסדר הדיוני אליו הגיעו הצדדים היה שהנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן, יפקיד סך של 25,000 ₪ על חשבון הקנס שיוטל עליו, או לחלופין, כתרומה למוסד ציבורי מוסכם, באם לא יורשע בדין, ולאחר מכן יתקבל תסקיר שרות המבחן בעניינו של הנאשם והצדדים יהיו רשאים לטעון להרשעתו או אי הרשעתו של הנאשם בדין. אם יורשע, העונש לו תעתור התביעה יהיה מאסר על תנאי וקנס כספי בסכום שהופקד. הצדדים החלו לפעול בהתאם למוסכם.

תסקיר שרות המבחן הוגש בתאריך 3.1.10. כאמור בתסקיר, הנאשם עוסק במקצועו כחוקר פרטי מאז 1996 ומאז 2001 הוא המנהל והבעלים של משרד חקירות פרטיות, המעסיק מספר עובדים, חוקרים פרטיים. הנאשם נשוי ואב לשתי בנות. לדבריו, הוא אף תומך בבני משפחתו המורחבת, שמצבם הכלכלי קשה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2010

ת"פ 3637-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' בן עטר

להתרשמות השרות, הנאשם חש צער ובושה על מעשיו וחושש מהשלכות העונש בתיק זה על חייו. הוא לוקח, כיום, אחריות מלאה על מעשיו, אם כי לדבריו - לא היה מודע לכך שהמידע שהגיע אליו מאותו בן נאים הושג בדרכים לא חוקיות. לסיכום, אומר שרות המבחן:

"לעניין ההרשעה, מדובר באדם בעל משפחה ואב לילדים, שמפרנס עיקרי במשפחה ותומך כלכלית בבני משפחת מוצאו, על רקע קשייהם הכלכליים. הרשעתו לא תאפשר לו להמשיך לעבוד כחוקר פרטי. העבירות בוצעו לפני כארבע שנים ונראה כי הוא הפיק את הלקחים המתאימים ונקט בפעולות שיכולות ללמד על שינוי בהתייחסותו לנושא. לאור האמור ולמרות חומרת העבירות, אנו ממליצים להתחשב בכל האמור לעיל ולא להרשיעו בדין".

להמלצה זו מצטרף בא-כח הנאשם, בטענתו כי הליך הענישה הינו, כידוע, אינדיבידואלי, ובמקרה הנדון, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, הודייתו המיידית באשמתו, לקיחת האחריות, חלוף הזמן מאז הארוע והעדר כל חשש כי הנאשם יחזור על מעשיו אלו, ראוי שלא לפגוע במקור פרנסתו ופרנסת המשפחה ולהימנע מההרשעה שבעקבותיה, חד משמעית, ברור כי יאבד את רשיונו לעסוק במקצועו.

ב"כ הנאשם אף הסתמך על תקדימים דומים (למשל- ת"פ (שלום ת"א) 8775/00 **מדינת ישראל נ' חפץ ואח'** (לא פורסם)), בהם בגין עבירות דומות נמנע בית המשפט מהרשעת חוקרים פרטיים או מנהלי חברות אבטחה.

עם כל הצער שבדבר, לא אוכל להענות להמלצת שרות המבחן ולבקשת הנאשם, וזאת ממספר נימוקים.

ראשית, חומרת העבירות, ואין חולק בסכנה האדירה לציבור ולפגיעה בשאריות פרטיות של תושבי ואזרחי המדינה, מחדירה מכוונת, ותמורת בצע כסף, למאגרי המידע שם שומר השלטון, "האח הגדול", את כל המידע האפשרי לאיסוף על כל אחד ואחת מאתנו. על הציבור להפנים, מחד, את הסכנה שבפריצה למאגרים אלו שתוצאתה פגיעה קשה בפרטיותם, ומאידך, שהגנה על מאגרים אלו מחייבת את בית המשפט, בין היתר, בהטלת עונש כבד ומרתיע על הפוגעים בפרטיותו של אדם בדרך זו.

עובדה נחרצת היא שבפרשה דומה של פריצה למאגרי מידע על ידי עובדי ציבור, לאיסוף מידע לצרכי חוקרים פרטיים, שהתפרסמה בשנת 2005, בעקבותיה נשלחו חוקרים פרטיים ועובדי ציבור לרצות עונשי מאסר מאחורי סורג ובריא, לא הרתיעה אחרים כנאשם וחבריו, למשוך ידם מהשגת מידע עבור לקוחותיהם תוך חדירה למאגרי מידע חסויים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2010

ת"פ 3637-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' בן עטר

גישתו של שרות המבחן הינה, בעיקרה, הגנה על הנאשמים ונסיונות שיקומם, במקרה המתאים, וטוב שכך הוא הדבר, אולם במקרה הנדון המשקל המזערי שניתן לחומרת העבירה ולמשמעות הציבורית של המלצתו לאי הרשעה, היה מוטעה מיסודו. ככל שעולמנו מתקדם טכנולוגית, הפרטים מאבדים מפרטיותם. הפגיעה בפרטיות, כבמעשיו של הנאשם, סכנתה עולה, לעיתים, על הפגיעה בגופם או בחרותם של אותם פרטים. שרות המבחן אינו רשאי להתעלם מהחובה הציבורית להרתיע, בין את הנאשם ובעיקר – הרתעת הרבים. אי הרשעת הנאשם תפגע קשות בעקרון ההרתעה.

כידוע, ימנע בית המשפט מהרשעת נאשם שאשמתו הוכחה, אם בהודייתו ואם לאחר שמיעת ראיות, רק במקרה החריג בו התוצאה האפשרית של ההרשעה, ובין היתר, פגיעה בפרנסתו, בעבודתו ובמקצועו, הינה חסרת מידתיות מול חומרת העבירה או שיקולי ההרתעה. אולם, דווקא במקרה זה התוצאה של אובדן רשיונו של הנאשם לעיסוק בחקירות פרטיות הינו התוצאה הדרושה והראויה, כחלק מהליך גזירת עונשו של הנאשם.

בית המשפט אינו מוכן שאדם כנאשם, שנתן לעצמו רשות להפר את הוראות החוק ולחדור למאגרי מידע תוך ניצול עובדי ציבור מושחתים, ימשיך ויעסוק בחקירות פרטיות, שמשמעותן, בין היתר, חדירה לפרטיות. הדין מחייב כי העוסק בחקירות פרטיות יהיה, ככל האפשר, בעל יושרה, הכרה והפנמה בחשיבות שמירת החוק וההגנה על זכויות האזרח, ומעשיו של הנאשם, ואין מדובר במעידה חד פעמית שבהיסח הדעת, מלמדים עליו אחרת.

דק המרחק בין המותר והאסור בביצוע עבודתו של החוקר הפרטי, וזה שנכשל פעם אחת מוכיח את אי כשירותו להמשיך לעסוק במקצוע זה. בענין זה אין כל הבדל משמעותי בין מקצועו של הנאשם כחוקר פרטי ובין בעל מקצוע אחר, כעורך הדין, המשמש כזרועו הארוכה של הדין ושלטון החוק. בענין זה לא אוכל להימנע מלהביע את דעתי כי לא היה מקום לעצור את החקירה המשטרית רק בחוקרים הפרטיים, אלא טוב היה להמשיך ולחקור את אותם עורכי דין שעשו שימוש במידע שקיבלו מהנאשם, על מנת לבסס את מודעותם, או היעדרה, לגבי מקורות המידע.

בנוסף לכך, הרי דברי הנאשם בפני שרות המבחן, ואף הדברים שביקש לומר בבית המשפט טרם גזירת דינו, בהם הוא מסתייג ממודעות מלאה למקורם הבלתי חוקי של המידעים שמסר לו אותו בן נאים, פוגעים קשות בטענת הסנגור המלומד ובהתרשמות שרות המבחן על הפנמתו של הנאשם את האיסור ואי החוקיות שבמעשיו נשוא כתב האישום. הנאשם, כחוקר פרטי רב נסיון, לא יכול היה שלא להבין את מקורו הבלתי חוקי של החומר המוזרם אליו. אחת משניים – או שעצם עיניו במכוון מלדעת על אי החוקיות, או ידע על כך ברורות, אך משיקולי כדאיות, החליט להמשיך בקשריו עם בן נאים. אם טוען הנאשם כי בסיומו של יום, לא הרוויח דבר מכך, אין לו להלין אלא על עצמו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

07 ינואר 2010

ת"פ 3637-09 מ.י. פרקליטות מחוז ת"א - פלילי נ' בן עטר

מידת הרחמים שבית המשפט נדרש אף לה, תהיה שיקול לעונש בכיבוד בית המשפט את עסקת הטיעון, אף שזו נראית, על פניה, כנוטה חדות לקולא. ניתן לזקוף לזכותו של הנאשם את הודייתו באשמה, את נסיבותיו המשפחתיות, את הנזק שיגרם לו מאובדן הרשיון לעסוק בחקירות, הן כלכלית והן אישית, העדר הרשעות קודמות ועבור הזמן הרב מאז מועד העבירות ועד היום.

לאור כל זאת הנני מחליט כדלקמן:

הנני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כאמור ברישא לגזר הדין.

הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים, בהתאם להסדר הטיעון:

10 חודשי מאסר, אשר הנאשם לא ישא בהם, אלא אם יעבור, תוך שנתיים מהיום, כל אחת מהעבירות בהן הורשע, שלפי סעיפים 5 ו-8(ב), יחד עם סעיף 31א(א) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981.

הנאשם ישלם קנס בסך של 25,000 ₪ או חמישה חודשי מאסר תמורתו. הפקדון בסכום זה שהפקיד הנאשם בתיק בית המשפט יועבר לזכות תשלום הקנס.

הכרעת הדין וגזר הדין מותרים לפרסום.

הודע לנאשם על זכותו לערער.

ניתן היום, כא' טבת תש"ע, 07 ינואר 2010, במעמד הנאשם וב"כ בעלי הדין.

דן מור, שופט